

Alb-negru

M. Andrei

Cred că sunt orb.
Sau poate-s paranoic, încercând
într-un mod eroic
să văd albul din negru.
Regretul este că nu disting și trebuie să mă chiorăsc minute bune.
[...]
Petale și parfum și rochii și glume,
metale și cioburi și plânset și urlet.
M-am speriat degeaba.
Văd că ochii își fac treaba, și totuși...
caii-mi recomandă ochelari.
Rame groase ca pereții din beton,
rețeta ideală pentru peisajul monoton.
Au lentile negre pentru zile-apăsătoare,
cu scânduri în cârcă aspiră spre soare.
Dar astea-s prostii...
Luna e mult mai aproape,
praf de stele presărat peste pleoape.
Iar în jur sunt numai ochelari și e plin de utopie,
și tot orbii ne-arată că suferim de miopie...